

Universitätsbibliothek Paderborn

**Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina &
Generaliora**

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

Oratio ante audiendas Confessiones facienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

nus eo perstrahat, sed sola Dei gloria, & anima-
rum salutis desiderium: quocira quoties vel e-
 vocabitur ad confessiones audiendas, vel ad eas
 sese conferet, totus in Deum erectus, cum ipso
 opere mentis oculos in hunc finem coniiciat, &
 diligenter attendat se eo pergere, ut pœnitentes
 prætiosissimo Salvatoris nostri Iesu Christi san-
 guine abluat, ac mundet.

Sed quia in huius Sacramenti tractatione
 multa inueniuntur pericula, ne scilicet errent
 in varijs quæstionibus, & obligationibus deci-
 dendis, quæ in illud forum veniunt, vel abso-
 lutionis gratiam re ipsa indignis impertiant, vel
 aliquo modo animam suam inquinent, dum
 multorum inquinamenta, fœditatesque audi-
 te necessarium est, nunquam ad tantum hoc
 officium sese Confessarius accingat, quin prius
 breui aliqua oratione, prout res feret, lumen
& gratiam à Domino petat, ut non solum in nul-
 lam reprehensionem vel errorem incidat, ve-
 rum aliorum sordes sic abstergere valeat, ut se
 ipse non polluat: simul etiam Deum orabit pro
 vera emendatione eorum, quorum confessio-
 nes auditurus est.

*Oratio ante audiendas Confessiones
 facienda.*

Habeant igitur singuli versiculos illius Psal.
 10. & orationem antiquis temporibus ab Ec-
 clesia visitatam penes se in scriptis, cuius quidem
 alterum exemplar in sacrario cuiuslibet tem-
 pli (in quo suot Confessarij) deinde, alterum in
 iutoribus in ipsis sedilibus, volumus affigi, ut ante-
 quam ad confessiones aggrediantur, eam ut
 simi-

similem aliquam, prout cuiusque pietas feret,
apud se legant:

V. Cor mundum crea in me Deus.

R. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis
V. Ne proyicias me à facie tua.

R. Et spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

V. Redde mihi latitiam salutaris tui.

R. Et spiritu principali confirma me.

V. Docebo iniquos vias tuas.

R. Et impij ad te conuertentur.

V. Libera me a sanguinibus Deus, Deus salutis
mea.

R. Et exultabit lingua me iustitiam tuam.

O R A T I O.

Domine Deus omnipotens, propitius esto mihi peccatori, ut dignè possim tibi gratias agere, qui me indignum propter tuam magnā misericordia, ministruri fecisti officij sacerdotalis. Et me exiguum humilemque constituisti ad orandum, et intercedendum ad Dominum nostrum IESVM Christum Filium tuum pro peccatoribus, et ad poenitentiam reuertentibus: Ideoque Dominator Deus, qui omnes homines vis saluos fieri, et ad agnitio nem veritatis venire, qui non vis mortem peccatorum, sed ut conuertantur et vivant; suscipe orationem quam fundo pro famulis, et famulabus suis, qui ad poenitentiam venerunt, ut des illis spiritum compunctionis, resipiscant a diaboli laqueis, quibus astriciti tenentur, ut ad te per dignam satisfactionem reuertantur. Per eundem Dominum nostrum IESVM Christum.

Sacerdotes sacerulares non nisi toga, et stola decenter amicti, poenitentes audient: quod et iam

iam tum fieri volumus, cùm ægrotantium excipiunt confessiones, licet id faciant apud eos domi.

Nullorum accipiantur confessiones, nec in Ciuitate, nec verò in tota Diœcesi nostra, sine nostra, vel Vicariorum foraneorum expressa licentia, post Dominicam Palmarum usque ad diem integrum Paschæ peractum, nisi eorum qui paulò ante confessi sunt, aut saltem à Quinquagesima precedenti, excipimus semper ægrotos. Ceterorum verò confessiones infra octauam Paschæ differantur, secundum constitutionem nostram Pastoribus datam, idque graues ob causas in ea declaratas.

Confessarius non facile mutandus.

Si quem deprehenderint, qui sine ratione legitima Confessarium suum deserat, qui quidem per appositus erat alioqui ad illum in viam salatis dirigendum, conetur eumdem per opportunitatem reducere; tum reprehensa pernicioſa hominum negligencia, qui Confessarium doctum & prudentem sibi diligere negligunt, tum quasi noxia, & vitiosa frequenti mutatione Confessarij detestata, quemadmodum enim medici, qui naturam, temperamentumque corporis in infinitis perspectum habent, non facile permutari solent, quod morbis necessaria facilius inuenire remedia norint; sic neque videntur pœnitentes, nisi magno delectu, à medicis suis discedere debere, cum iij melius animarum vulneribus adhibere opportuna, ac utilia instituta possint. Si tamen iusta de causa Confessarius aliquem ad se venire permittat, qui pijs & prudenter

tis